

си ржка, хвърлилъ го на въздуха, извадилъ съ другата си ржка саблята, замахналъ и го пресѣкалъ на двѣ части. Колкото и да са мѣчили, полския кралъ не можѣлъ да направи същето.

* * *

При срѣщанието си съ кралъ Августа въ градъ Биржа, царъ Петъръ останалъ да вечеря заедно съ него. Въ време на вечерята Полския кралъ забѣлѣжилъ, че му подали нечиста сребърна тарелка, той я зелъ, стисналъ я съ едната си ржка и свилъ я одвѣ. Петъръ помислилъ, че краля иска да покаже силата си, и заради туй зелъ и той тарелката си и я свилъ одвѣ съ едната си ржка. И двоицата започнали да свиватъ по двѣ тарелки заедно, освѣнъ туй и да трошатъ по двѣ чаши съ едната си ржка; всичкия сервизъ щѣлъ да отиде по дяволъ, ако Петъръ не казалъ: „Силний царю, ний сме доста силни за да свиемъ среброто, трѣбва обаче да са трудимъ да свиемъ шведското желѣзо.“

42.

Полша въ времето на Петра.

Господаря са намѣрилъ единъ денъ въ пируване заедно съ всичкитѣ свои генерали и чуждоестранни министри; между разговора за пътуването си той казалъ на полския резидентъ, че когато замислувалъ презъ Полша щѣлъ да умрѣ отъ гладъ; такава бѣдностъ нашалъ той тамъ. На туй резидентъ отговорилъ:

— Чудно нѣщо, всемилостивѣйшии господирю азъ съмъ тамъ роденъ и въспитанъ и не знамъ д